

עוזר מתפצין

„אנחנו מוצאים היום פתרונות משילשום לבעיות של מחר“, סיכם וייצמן. הורביץ הסכים עם וייצמן, לעיתים ב"מילים, לעיתים בשתיקה. הוא גם לא הגיב כאשר וייצמן האשים אותו כאחד האחרים אים למוראל הירוד של „העם הנפלא זה“.

למרות הדברים הקשים שהוטחו בשי"ח, היה ברור לשניים שהם כרתו ביניי-הם ברית. פירושה של הברית, כפי שוייצמן מן הבין אותה: הורביץ הולך איתו, אם בגין יחליט לעמוד בראש רשימת-הליכוד בבחירות הבאות. הפירוש של הורביץ לאותה שיחה היה זהה, אלא שהורביץ הבין מעורר שבשבעות הקרובים יישוב וייצמן בשקט. ביגלל סיבה זו, כפי ה"גראה, באה התגובה החרפה של הורביץ אחרי ההופעה במוקד.

אולם וייצמן אינו חושש גם היום. אתי רי שהסערה תשכך, הוא סבור, וכאשר הוא יהיה זקוק להורביץ, יבוא הורביץ אליו.

בגין הגורם

לפילוג

בין שימחה ארליך לוייצמן יש מערכת-יחסים ידידותית. עוד מהתקופה פה שבה היה באופנה להטיח השמצות ובדיחות בפני ארליך, כאשר זה היה שר-האוצר, היה וייצמן מנחם את ארליך ותור-מך בו בוויכוח הציבורי. ארליך אינו שור-כח זאת לוייצמן, ויש לו פינה חמה בלב לשרי-הביטחון.

אך ארליך הוא שועל פוליטי ותיק. הוא לא הבטיח לוייצמן שום הבטחות, ונתלה בבחירות הפנים-מיפלגתיות בליברלים ובי-וועידה שלאחר הבחירות. וייצמן, מצידו, הבין כי במקרה שבגין יעמוד בראש רשימת-הליכוד בבחירות הבאות, יתמוך ארליך בפילוג הליכוד ובהליכה ברשימה נפרדת, שתהיה קואליציה של מיפלגות ואישים בראשות וייצמן. כמו ארליך, מני-חש וייצמן כי בבחירות הפנימיות בליב-רלים יזכה ארליך ברוב מוחץ. שכמהוה לא היה לו מעולם. אולם כדי להיות בטוח, ערך וייצמן שיחה מקבילה גם עם דול-צ'ין. שיחה זו היתה ביוזמת דולצ'ין, וגם ממנו זכה וייצמן בתמיכה מלאה.

בעיקבות שיחות אלה נוצר מצב מעניין. בעוד שערב הבחירות האחרונות היה ברור לכל עסקן קטן בליכוד שמנחם בגין הוא היחיד המבטיח את אחות הליכוד, המצב כיום הוא שבגין, אם יתעקש להמ-שיך ולקחת חלק בחיים הפוליטיים ביש-ראלי, יהיה הגורם לפילוג הליכוד.

לוייצמן יש תומכים גם בתוך תנועת החרות. הוא מבסס את כוחו על דמויות שהן חדשות-יחסית במיפלגה, כמוהו ע"מ. הוא נערץ עליידי ראשי הערים, הר-מועצות המקומיות ועיריות-הפיתוח של חרות. אנשים כמו ח"כ משה קצב, ראש עיריית קריית-מלאכי, אבנר שטרית, ראש המועצה-המקומית ביבנה, וסגן ראש עירי-יית-אשדוד, יוזמי אביטן, ילכו אחרי וייצמן מן באש ובמים. להם אין בעיות לגבי מור-רשת בגין. הם צעירים מדי.

עובדה זו היא המרגינה גם את שר-הבינוי, דויד לוי. לוי יודע כי וייצמן נור-גם מכוחותיו שלו בתוך חרות. הוא יודע גם שבעוד שנראה לציבור שבני עדות-המזרח בעיריות-הפיתוח תומכים בו, הם אוחזים בו דווקא את וייצמן.

אך גם לגבי לוי אין וייצמן מודאג. למקורביו אמר: „לוי היום נגדי, מחר בעדי, הוא יהיה איתי כאשר הוא יחשוב שכדאי לו להיות איתי, והוא נגדי כאשר הוא חושב שכדאי לו להיות נגדי. אפשר לקחת אותו בחשבון כאחד משלנו.“ דבר-הים אלה אמר וייצמן אחרי ההתקפה החזיתית של לוי עליו, בעיקבות מוקד. לוי עצמו מאשר דברים אלה, אם כי מבי-לים אחרות. הוא אומר כי וייצמן הוא המועמד שלו לירושה, אולם, לדבריו, כל

רגע הניצחון: עוד עם ציפורי, דולצ'ין, ארליך ובגין

בראשה. ההפתעה הגדולה היתה בדבריו של הורביץ, שאמר לוייצמן שגם הוא לא ילך עם הליכוד, אם בגין יעמוד בראש מה. וייצמן הגיב בחריפות על דברים אלה וזהים משני המתמודדים על הנהגת המיפ-לגה הליברלית - סגן-ראש-הממשלה, שימחה ארליך, ויושב-ראש הוועד-ההפועל-הציוני, אריה דולצ'ין.

אולם, כמו ארליך ודולצ'ין ביקש גם יגאל הורביץ מוייצמן להירגע לתקופת-מה. וייצמן הגיב בחריפות על דברים אלה של הורביץ: „אתה פרשת מהממשלה בעיקבות הסכמי קמפ-דייוויד“, אמר ל-שר-האוצר, „ככל שאני יודע, לא בוטלו הסכמי קמפ-דייוויד, ובכל זאת חזרת ל-ממשלה. איך אתה מעז לאמר לי שלא לחסם את הגיזורה, אם אתה לא רק די-ברת, אלא גם פרשת?“

הורביץ ניסה לדבר על מניעים טאקטיים, אולם וייצמן לא קיבל זאת. טיב היחסים בין הורביץ לוייצמן מאפשר לוייצמן לאמר להורביץ את דעתו המלאה. בציינו כמה פעמים „אני לא מבין בכלל-כלה“, הציג וייצמן להורביץ כמה שאלות אשר לשר-האוצר לא היתה עליהם תשובה: „אתה מודד כל דבר מבחינת הרווח וההפסד. צריך להקפיד את הפיתוח, צריך לצמצם את הבניה. צריך לצמצם את כל הפעילות הכלכלית. אחד הדברים התור-מים לפעילות כלכלית מוגברת היא הר-עליה. אז לדעתך, אנחנו צריכים שלא לה-עליה עולים?“ ועוד תמיהה של וייצמן: „ממתי בוחנים חקלאות לפי רווח והפסד? באירופה מסובסדת החקלאות! גם כאן צרי-כים לסבסד אותה. ולא לחסל אותה משום-שאין היא כדאית מבחינה כספית.“

טען כשהוא נכנס למצברירוח פילוסופי, טען וייצמן כי יש למצוא מקורות אנרגיה נור-ספים, על פני הידועים בארץ, וכי הממ-שלה אינה עושה די הצורך בחיפושים.

הדברים, ערך חזרות, שינו ולמד מישפ-טים שלמים בעל-פה. צוות-מוחות מבין ידידיו גם ניסה לנחש את עוצמת התגור-בה הציבורית ואת תגובתו של ראש-הממשלה לדברים.

רק במקום אחד נכשל וייצמן. הוא לא התכוון ליצור את הרושם כי יהיה מוכן להצטרף אישית לממשלתו של שימעון פרס ולכהן בה כשר-ביטחון. כוונת וייצמן היתה לאמר שאם יעמוד הוא בראש רשימת-הליכוד, או בראש כל רשימה אחרת, והמערך יזכה בבחירות ושימעון פרס יזמין את מיפלגתו לקואליציה, הוא יהיה מוכן לשקול אפשרות של כניסה לקואלי-ציה כזאת בראש מיפלגתו, ולכהן בה כשר-הביטחון.

פיתרונות של האתמול

אולם לא רק חזרות ערך וייצמן ערב המוקד. הוא גם ערך שיחות עם גורי-מים פוליטיים רבים, כימעט מכל גוויני הקשת הפוליטית בארץ, כדי לבדוק כמה גייסות יוכלו לגייס במצבים מדיניים מסויימים.

שלא כפי שמקובל לחשוב, אין וייצמן משליך את יהבו רק על המיפלגה הליב-רלית. את אחת השיחות הראשונות שלו ערך עם שר-האוצר יגאל הורביץ. הור-ביץ היה מראשי התוקפים את וייצמן את-רי הופעתו בתוכנית מוקד. למרות זאת בטוח וייצמן גם היום כי הורביץ ילך איתו.

השניים ניתחו את האפשרות שבגין ית-ייצב בראש רשימת חרות או הליכוד ב-בחירות הבאות, תהיינה אלה כאשר תהי-נה. וייצמן כבר הודיע לא אחת כי לא יופיע ברשימת הליכוד, אם בגין יעמוד

ברגע האחרון ניסה עזר וייצמן לדחות את המוקד המפוצץ שלו. הוא פנה אל אלימלך רם, מי שניהל עימו את המגעים על ההופעה בתוכנית. רם הסביר לוייצמן כי דחייה ברגע האחרון תביא נזק רב לטלוויזיה.

וייצמן ורם ידעו שאם יתעקש וייצמן שלא להופיע, לא היה הראיון עימו מת-קיים. אולם וייצמן עצמו לא היה שלם עם רעיון הדחייה. הוא ידע שאותו יום רבוע, בשבוע שעבר, היה התאריך האחר-פוליטי של. שבוע לאחר מכן כבר לא היה וייצמן בארץ*. עשרה ימים אחר-כך עמדה להערך ועידת המיפלגה הרמיר-קרטית האמורה להחליט אם הדמוקרטים יישאו בממשלה או יפרשו ממנה. שבו-עיים אחר-כך אמורות להערך הבחירות והוועידה של המיפלגה הליברלית שבלי-כוד. אלה יקבעו במידה רבה את גורלו של איש-חרות עזר וייצמן.

לכן היה על וייצמן לקרוא תיגר על ראש-הממשלה מנחם בגין ועל ממשלתו עוד לפני הנסיעה שלו, ולא יכול היה להתחשב בכך שבגין עצמו היה באותה עת בארצות-הברית.

ההופעה של וייצמן במוקד לא היתה רק מבוגרת, מאופקת ולא-וייצמנית. כפי ש-רבים התרשמו, אלא הופעה מלוטשת, שבאה אחרי הכנות רבות. וייצמן התי-ייעץ עם מקורביו על הנוסח המדוייק של

* וייצמן יצא ביום השלישי השבוע ל-ארצות-הברית, כדי לקבל תואר של דוק-טור-כבוד בקתדרה על שמו של יוברט האמפרי באוניברסיטת מיניסוטה. זו הפעם הראשונה שקתדרה זו מעניקה תוארים של דוקטור-כבוד, והחוקים בתואר הם וייצמן וסגן-נשיא ארצות-הברית, וולטר מונדייל, יורשו של האמפרי.